

On eren i on són els protagonistes de l'anunci del 9-N

Carles Puigdemont, que la setmana vinent farà pública la data i la pregunta del referèndum, era alcalde de Girona i diputat, de manera que no apareix en la fotografia | Junqueras, cap de l'oposició el 2013, tindrà ara un paper protagonista | Ramon Espadaler i Joan Herrera ja no es dediquen a la política professional, com tampoc ho fa David Fernández, en aquell moment diputat de la CUP

Anunci de la data i la pregunta del 9-N | ACN

Oriol Junqueras entrava a les onze i nou minuts del matí al Palau de la Generalitat (<http://www.naciodigital.cat/noticia/62677/reunio/mas-junqueras/palau>) . Semblava una reunió ordinària, de les que mantenia sovint amb Artur Mas, però aquell dotze de desembre del 2013 tenia una pàtina molt més rellevant: era el dia triat per pactar i anunciar la data i la pregunta de la consulta sobre la independència que s'acabaria celebrant pràcticament un any més tard, el 9 de novembre del 2014.

Què se n'ha fet, de tots els protagonistes d'aquella jornada històrica a Palau? Quants d'ells segueixen a primera fila? Quins han anat deixat de banda la carrera política? Quins d'ells tornaran a protagonitzar l'anunci dels termes del referèndum?

Artur Mas

El segell de la doble pregunta del 9-N era seu. Dos dies abans s'havia reunit amb Josep A. Duran i Lleida, líder d'Unió i absent el dia de l'anunci, per ensenyar-li la proposta. "Va dir que sí en 30 segons", rememoren els qui treballaven amb Mas a Palau. La jornada de participació es va

acabar convertint en el dia més rellevant de la carrera política del president del PDECat, que ha rebut dos anys d'inhabilitació

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/127100/tsjc/condemna/mas/dos/anys/inhabilitacio/9-n>) precisament per haver promogut la votació. Tot i que últimament ha rebaixat la presència mediàtica a l'espera de la sentència del cas Palau (<http://www.naciodigital.cat/noticia/127002/judici/cas/palau/condiciona/futur/politic/artur/mas>) , Mas segueix influint en tots els passos del procés.

Joana Ortega

En el moment de l'anunci era vicepresidenta del Govern i una de les dirigents més destacades d'Unió. El gran moment de la seva carrera va ser el 9-N, quan davant de centenars de periodistes va anunciar el resultat de la votació. La implicació en el desenvolupament de la jornada i la proximitat amb Mas li van costar l'enemistat de la cúpula democristiana. Quan Unió va abandonar el Govern

(<http://www.naciodigital.cat/baixmontseny/noticia/6104/unio/abandona/govern/pero/no/dona/ciu/morta>) , el juny del 2015, ella va acatar les ordres de la cúpula sense fer soroll. El seu nom apareix en les travesses per liderar la candidatura del PDECat a Barcelona (<http://www.naciodigital.cat/noticia/127232/joana/ortega/agita/primaries/pdecat/barcelona>) un cop ha estat inhabilitada pel 9-N.

Francesc Homs

Era conseller de la Presidència i el principal suport de Mas a Palau. Com Mas i Ortega, també ha estat inhabilitat pel 9-N

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/127311/suprem/inhabilita/any/mes/francesc/homs/9-n>) , fet que l'ha obligat a deixar de ser cap de files del PDECat a Madrid (<http://www.naciodigital.cat/noticia/128277/campuzano/substituira/homs/portaveu/pdecat/madrid>) . Es va posar a disposició de Puigdemont per col·laborar en tot allò que fos necessari relacionat amb el referèndum (<http://www.naciodigital.cat/noticia/128653/homs/assessorara/cost/zero/puigdemont/gestio/referendum>) , però no se li ha donat cap paper rellevant. En clau de partit, per exemple, Marta Pascal li va atorgar el rol de coordinar l'estratègia jurídica sobre el procés (<http://www.naciodigital.cat/noticia/124453/homs/coordinara/estrategia/pdecat/contra/judicialitzacio/proc/part/estat>) , però ha preferit atorgar a Montserrat Candini (<http://www.naciodigital.cat/noticia/128536/candini/dirigira/campanya/pdecat/si/al/referendum>) - que va haver de deixar l'executiva per les incompatibilitats (<http://www.naciodigital.cat/noticia/127513/consell/nacional/pdecat/tomba/excepcions/al/regim/incompatibilitats>) - la direcció de la campanya pel "sí".

Jordi Turull

L'actual president del grup parlamentari de Junts pel Sí tenia la mateixa funció que ara, però sota les sigles de CiU. El càrrec l'exercia, això sí, de manera interina: Oriol Pujol el va abandonar temporalment després de ser imputat, el març del 2013, pel cas de les ITV

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/52903/oriol/pujol/plega/dels/carrecs/seva/imputacio/cas/itv>) . Assumiria aquesta responsabilitat de manera definitiva quan el cinquè fill de Jordi Pujol va abandonar la política el juliol del 2014, dues setmanes abans que l'expresident de la Generalitat confessés la presumpta "deixa" a l'estranger (<http://www.naciodigital.cat/noticia/71931/jordi/pujol/reconeix/haver/tingut/diners/estranger/manera/irregular>) . Turull va postular-se com a coordinador general del PDECat, però va retirar la seva candidatura abans de l'elecció.

Ramon Espadaler

Va assistir a l'anunci com a president del consell nacional d'Unió, tot i que en aquell moment

també era conseller d'Interior. Amb el pas del temps es va anar convertint en el deflí de Duran, i ha anat assumint totes i cadascuna de les explicacions sobre la dissolució democristiana, motivada per les clatellades electorals i una gestió econòmica marcada per un deute de 22,5 milions d'euros (<http://www.naciodigital.cat/noticia/116144/unio/reconeix/deute/22/milions/euros>). Espadaler va presentar-se com a candidat d'Unió a les eleccions plebiscitàries del 27-S, però tot i obtenir més de 100.000 vots no va aconseguir cap escó.

Oriol Junqueras

El dia que es va fer pública la pregunta, el llavors president d'ERC i cap de l'oposició -càrrec que ocupava tot i tenir un acord d'estabilitat amb CiU- va destacar que no era la formulació que més agradava als republicans, però que hi estaven d'acord perquè permetia conservar la unitat. Junqueras, després de la pressió de Mas, va acceptar bastir Junts pel Sí, i ha acabat convertint-se en vicepresident i conseller d'Economia i Hisenda del Govern que lidera Puigdemont. Les enquestes el situen com a favorit a les properes eleccions catalanes, que encara no tenen data.

Marta Rovira

Segueix sent secretària general d'ERC i portaveu parlamentària, però no dels republicans sinó de Junts pel Sí. El principal canvi que ha experimentat des de l'anunci del 9-N és que ha guanyat molt pes intern, tenint en compte que Junqueras està centrat en el Govern en les seves tasques com a vicepresident. S'ha conformat un equip al voltant de Rovira (<http://www.naciodigital.cat/noticia/126094/nova/erc/agafat/relleu/junqueras/despr/salt/al/govern>) en el qual destaquen noms com el de Roger Torrent, Chakir el Homrani, Gabriel Rufián, Sergi Sabrià i Juli Fernández.

Joan Herrera

L'excap de files d'ICV al Parlament està apartat de la vida política activa. Dirigeix l'escola superior de quadres de CCOO i és patró de la Fundació Energies Renovables. Quan es va assajar la confluència d'esquerres amb Catalunya Sí que Es Pot (CSQEP) per a les plebiscitàries del 2015, el seu nom va ser ràpidament apartat, i se li va oferir ocupar un escó al Congrés dels Diputats en les eleccions espanyoles que se celebraven mesos després. "El cos m'ho demanava, però el cap em deia que no", reflexionava en conversa amb *El Periódico* el gener d'enguany (<http://www.elperiodico.com/es/noticias/politica/que-fue-de-joan-herrera-5729216>), on també deia que allò "ultranou" -Ada Colau- s'estava enduent per endavant allò "nou" -ICV-.

Joan Mena

Era diputat d'EUiA al Parlament i ara és representant d'En Comú Podem a Madrid. En el moment de l'anunci de la data i la pregunta del 9-N, Mena també era regidor del seu partit a Sabadell, pioner a l'hora de denunciar el cas Mercuri i totes les irregularitats associades a l'etapa de Manuel Bustos. Després de no repetir com a les eleccions catalanes del 2015, va fer el salt al Congrés dels Diputats.

David Fernández

El diputat de la CUP va ser una de les sensacions de la legislatura en què es va fer el 9-N. Els anticapitalistes van fer costat -a diferència d'ERC i ICV, que se'n van desmarcar inicialment- al plantejament alternatiu que va posar Mas damunt la taula quan va recular amb la convocatòria original, i és icònica la fotografia de Fernández abraçat amb l'expresident de la Generalitat el dia de la consulta. Va presidir la comissió parlamentària sobre el cas Pujol i segueix vinculat com a activista a totes les causes que ja defensava abans de creuar les portes del Parlament.

Quim Arrufat

En el moment de l'anunci de la data i la pregunta del desembre del 2013 era diputat de la CUP i ara és el portaveu del secretariat nacional. El nom d'Arrufat va aparèixer com una opció de consens després que els anticapitalistes es fracturessin arran del vot negatiu als pressupostos de la Generalitat per al 2016. Actualment segueix formant part de les negociacions entre partits que tenen a veure amb el referèndum, incloses aquelles que agrupen l'estat major del procés (<http://www.naciodigital.cat/noticia/127930/aixi/treballa/estat/major/proc>) .